

at give de fornødne Oplysninger om den Behandlingsmaade, der har fundet Sted, men dette er dog noget Andet end at gaa ind paa Enkeltighederne af Forhandlingerne i et Udvalg, fra hvilket der ikke foreligger nogen Indstilling her.

Tauber: Idet jeg naturligvis skal rette mig efter, hvad den høitærede Formand sagde, antager jeg, at den høitærede Formand ikke vil have Noget imod, at jeg udtaler mig om, hvorledes dette Lovforslag bør behandles, eftersom det nu er blevet omtalt. Jeg mener, at dette Lovforslag om Udførelse af ekstraordinære Arbejder bør behandles saaledes, at man udstyder af Samme alle de Poster, som ere forkastede ved 2den Behandling i Folkethinget, og at man knytter det til det Lovforslag, der nu er under Behandling, saaledes at man erklærer sig villig til at lade Lovforslaget om ekstraordinære Arbejder udfomme, dersom det nærværende Lovforslag udfommer. Jeg opfatter det paa samme Maade i Mar, som jeg opfattede det i Fjor. Stillingen var noget forskjellig i Fjor. Den Gang forelaa der fra Regeringens Side kun et Forslag om Udførelsen af ekstraordinære Arbejder, men da var Finantsloven, hvortil det knyttede sig, allerede forkastet af Folkethinget, og det vilde derfor ikke i Fjor være muligt for Folkethinget at knytte det til en Finantslov; det vilde den Gang være et emanciperet Lovforslag, det vilde træde frem som en Stump selvstændig Finantslov. I Mar er Stillingen anderledes; i Mar er Folkethinget gaaet ind paa Behandlingen af Finantsloven, og de formelle Hindringer, jeg har anført, og de nævnte afgjørende formelle Hindringer, foreligger ikke i Mar. Hvis Regeringen og Landstinget vare gaaede ind paa i Fjor at knytte disse to Lovforslag sammen, saaledes som de opfordredes til her i Thinget af det daværende ærede Medlem fra Middelfart, Biskop Monrad, og i Fællesudvalget af det forhenværende Medlem fra Frederiksberg, Assessor Nyholm, vilde dette Things Flertal være gaaet ind derpaa trods de formelle Hindringer, som jeg har nævnt. Nu mener jeg, at vi i Mar bør give dette sit Udtryk paa denne Maade, og den eneste Marsag til ikke at gjøre det vilde være den, at vi nu paa Grund af den Forsinkelse, der fremkom ved Opøsningen, ere skredne saa langt hen paa Mæret, at Arbejdsløshedsloven har mistet sin væsentligste praktiske Betydning. Det er jo en Side af Sagen, man ikke kan se bort fra. Nu veed jeg ikke, om det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds og

Meningsskæller ville være villige til at knytte disse to Love sammen, saaledes at vi tog af Løben om ekstraordinære Arbejder, det, som Folkethinget har erklæret sig villigt til at gaa ind paa i Finantsloven, bevilgede de Arbejder, som Folkethinget ved 2den Behandling har erklæret sig villig til at gaa ind paa, og i Forbindelse dermed tog Gaveparagrafen. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds og hans Meningsskæller ville være villige til at gaa ind derpaa, thi i saa Fald ere vi, eller i alt Fald er jeg villig dertil, siden jeg kun kan tale paa mine egne Vegne. Da det ærede Medlem fra Frederiksberg i alt Fald fra i Fjor af og sikkert ogsaa fra i Mar af ikke kan være ubekjendt med, at man fra vor Side er villig dertil, er det uberettiget af ham at fremjette en saadan Bestyrdning eller saadan Anke mod Flertallet i dette Thing, som han har gjort, at vi ikke ville bevilge Penge til Arbejder. Vi ville bevilge Penge til alle de Arbejder, vi anse for nyttige for Staten, men ikke Penge til de Arbejder, vi anse for unyttige, ja endogjaa anse for skadelige. Ganste vist ville vi ikke bevilge Penge til Njøbenhavns Befæstning eller mangfoldige andre Arbejder, som Regeringen ønsker, men som vi fra vort Standpunkt maa anse det for usforvarligt at bruge Statens Penge til, men vi ere fuldstændig villige til at bevilge Penge til alle de Arbejder, vi anse hensigtsmæssige, og videre tror jeg heller ikke, at det ærede Medlem selv gaar, end at han og hans Meningsskæller ville yde Penge til Arbejder, de fra deres Standpunkt anse for heldige og gavnlige for Staten. Hvad jeg ønsker at sige i Anledning af den Lov, som her foreligger til Forhandling, er, at dersom Mindretallet her i Salen, Regeringen og det andet Thing ville gaa ind paa at optage Gaveparagrafen, vil der, det er jeg fuldstændig overbevist om, ikke være Noget i Veien for fra dette Things Flertals Side at gaa ind paa Regeringens Forslag om ekstraordinære Arbejder i det Omfang, jeg har nævnt, og for saa vidt det ikke i Mar vil faae praktisk Betydning, vil man vistnok desuagtet ikke have Noget imod at vedtage det for derved at tilkjendegive, at man vil behandle denne Sag fra det Synspunkt, fra det Princip, for Fremtiden, naar Spørgsmaalet atter kommer til at foreligge; thi jeg antager ikke, at det er Regeringens Hensigt hvert Mar at afbryde Finantsbehandlingen som i Mar, og i det Hele taget at sætte Thingets Arbejder et Mar Maaneder tilbage paa den Tid, da de allerstærkest burde fremmes. Hvis det sker, er det aabenbart ikke vor Skyld, at der